

La manera més fàcil de trobar un habitatge
www.elpunthabitatge.cat

| Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats |

Continguts generals:

Continguts d'edicions:

| Qui som? - El Club del subscriptor - Les 24 hores d'El Punt - Publicitat - Borsa de treball | El Punt | VilaWeb |

dijous, 17 de juliol de 2008

divendres, 11 de juliol de 2008

Arròs, aiguamolls i turisme: convivència possible

opinió

Enginyer agrònom. Autor del llibre «L'arròs de Pals, del camp a la cassola»

BALTASAR PARERA COLL.

L'article d'opinió que Ramon Fortià em va dedicar dimecres a El Punt m'ha fet recordar el que explicava en Josep Pla a l'homenot que, cinquanta anys enrere, va dedicar al meu besavi, Pere Coll i Rigau, aquell mateix de qui les Basses d'en Coll prenen el nom:

«Durant el període d'informació per a la concessió del permís (per cultivar l'arròs) foren utilitzades totes les armes disponibles en contra de la pretensió del senyor Coll. Aparegueren llavors a la llum pública una gran quantitat de papers: fullets, articles, cartes als diaris de Barcelona i Girona. És divertit avui, de llegir aquests papers. Destil·len un odi gratuït, frivolidat i lleugeresa.»

+ El Mas Carles, on es preveu construir un centre de tecnificació d'esquí nàutic. Foto: A. VILAR

I després de descriure com li fou apedregada la casa el dia 30 d'abril de 1900, «passant ell i la seva família literalment per la porta estreta moments de perill autèntic, afegeix que l'exteriorització crua i grollera d'aquesta passió anà acompanyada de la germinació d'una gran quantitat de papers anònims i clandestins, papers d'un ruralisme vulgar i frenètic, destinats a presentar el senyor Coll de la manera més falsa i abjecta».

Han passat més de cent anys. L'arròs ha tingut molts alts i baixos i l'agricultura ha deixat de ser el motor econòmic de Pals i ha donat pas al turisme. A pesar d'això, avui dia jo sembro molta més superfície d'arròs de la que va arribar a sembrar el meu besavi en el seu temps. Potser també tinc més mitjans, tot s'ha de dir.

L'estiu de l'any 1982 vaig inaugurar el càmping Platja Brava després d'un llarg procés administratiu en el qual alguns dels ecologistes més radicals, treballant frec a frec amb els més influents socis d'un exclusiu Club, avui per cert i per sort ja desaparegut, varen fer mans i mànigues –influències no els faltaven– per tal d'impedir que em donessin els corresponents permisos.

El projecte inicial s'havia dissenyat en part, al bell mig d'uns quants pins d'aquell milió que el besavi havia plantat cent anys enrere i, en part, sobre uns arrossars abandonats que arribaven ben bé fins arran de les Basses d'en Coll. Una reflexió posterior em va fer veure que el càmping –mantenint la seva superfície– havia d'allunyar-se un espai prudencial de les Basses, i així ho vaig fer. Vaig deixar abandonada una part important d'arrossars perquè es reconvertisin en joncars (aiguamolls, que diuen ara) i una altra bona part la vaig recuperar per al conreu de l'arròs.

L'embarcador aprovat –últim vestigi d'aquella antiga concessió del rei Alfons el Magnànim que permetia pujar les embarcacions des del Grau fins al Molí de Pals per carregar l'arròs– també es desplaçava més a l'est, allà on havia estat tota la vida, tal com havia estat descrit pel mateix Josep Pla.

Finalment, vaig fer una proposta de protecció de la zona, consensuada amb l'Ajuntament de Pals i el Departament de Medi Ambient. Aquesta proposta es va concretar en un conveni signat per les tres parts en el qual s'estableix clarament quin era l'espai que es destinava a l'arròs, quin era el que es destinava als aiguamolls i quin espai havia d'ocupar el càmping, que era, al cap i a la fi, el que ho finançava tot. Devia ser la primera vegada a Catalunya que una empresa privada gestionava un espai natural: des d'aquell moment l'arròs, els aiguamolls i el turisme han conviscut pacíficament a les Basses d'en Coll.

És clar que aquesta solució no va agradar gens als ecologistes més radicals: Ramon Fortià (i altres) varen presentar una denúncia a la fiscalia assegurant que jo havia foragitat l'arpella vulgar. En el seu escrit, però, es va *descuidar* de dir que ell mateix tenia un estudi fet segons el qual ja feia molts anys que l'arpella vulgar no niava a

la zona. El fiscal no va tenir més remei que arxivar aquella falsa denúncia.

Algú em va arribar a dir que si aquesta denúncia s'hagués presentat a segons quin país de la Unió Europea, els seus autors haurien acabat a la presó: les denúncies falses són un delicte.

Però, quin ha estat en definitiva el greu pecat que, el meu besavi al seu temps, i jo mateix cent anys després, devem haver comès –a banda de seguir cultivant arròs de Pals– per ser presentats d'una manera tan falsa i abjecta, que diria el gran escriptor?

Per mi –i estic ben segur que pel besavi també– la resposta és evident. I és idèntica en els dos casos:

Pere Coll i Rigau «per portar a cap aquesta feina (el conreu de l'arròs) necessità molta gent i molts de carros amb les corresponents cavalleries... L'augment de la demanda de mà d'obra produí, en el mercat del treball, la conseqüència natural: la puja de jornals s'inicià de seguida».

I jo mateix, per tal de conrear prop d'un centenar d'hectàrees d'arròs i de poder atendre com correspon els dos mil clients que, en un moment donat poden fer servir els establiments turístics de la Platja de Pals, he creat dos-cents llocs de treball en aquest municipi.

A fer això hi he dedicat els millors anys de la meua vida: aquests dos-cents fantàstics i imprescindibles col·laboradors són per a mi el meu màxim i legítim orgull.

I la resta són collonades, que diria el senyor Pla.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari **El Punt** i distribuït per **VilaWeb**.
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals:

Continguts d'edicions:

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dijous, 17 de juliol de 2008

dimecres, 16 de juliol de 2008

Aiguamolls de Pals

[LLUÍS TORRENT. TORROELLA DE MONTGRÍ \(BAIX EMPORDÀ\).](#)

El 9 de juliol llegia l'article d'opinió de Ramon Fortià i Rius, que no conec, i puntualment, com m'esperava, el divendres 11 de juliol llegia la rèplica de l'amic Baltasar Parera i Coll, sobre els aiguamolls de Pals. No vull entrar a valorar cap dels dos escrits, però sí que vull dir que, llegint el primer escrit, el de Fortià, no vaig donar cap crèdit al que deia. Per què? perquè conec molt bé en Baltasar Parera i Coll. Ara, llegint la rèplica elegant i intel·ligent d'en Baltasar, m'ho reafirma. Qui coneix Baltasar Parera segur que pensa com jo, però a qui ha llegit els articles i no el coneix podria explicar-li les mil coses que ha fet, que fa, i que segur que farà; puc afirmar que de persones més polifacètiques que ell i a favor sempre de la nostra terra, no se'n troben. És tot un cavaller. Només lamento una sola cosa, que de Baltasar Parera no en tinguem cent a la Costa Brava; una altra cara fariem, tots plegats. Aquesta és l'autèntica veritat.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#).
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

| Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats |

Continguts generals:

Continguts d'edicions:

| Qui som? - El Club del subscriptor - Les 24 hores d'El Punt - Publicitat - Borsa de treball | El Punt | VilaWeb |

dissabte, 19 de juliol de 2008

dissabte, 19 de juliol de 2008

Més rigor i menys fal·làcies

[MARTÍ SABRIÀ I DEULOFEU. MONT-RAS \(BAIX EMPORDÀ\).](#)

Després de tornar d'un viatge professional de curta durada, llegeixo la carta d'en Lluís Torrent en defensa del senyor Baltasar Parera i no puc fer altra cosa que buscar els originals que cita.

Un cop llegit l'article d'en Ramon Fortià, carregat d'una fòbia que no jutjaré, em sento en la necessitat de recordar a aquest senyor que en un estat de dret està bé tot allò que està dintre la legalitat i no em consta que cap de les activitats empresarials del senyor Parera infringeixin la llei. Probablement aquesta constatació fa innecessària cap altra aportació, però crec de justícia fer-la.

Jo, que he nascut i he crescut en aquest rodal, a menys de cent metres d'una zona forestal de les Gavarres catalogada com a zona inclosa al PEIN, que he berenat cada tarda d'estiu de la meva infantesa sota un roure centenari o un suro encara més vell, crec que alguns que es consideren defensors de la natura i de la diversitat haurien de dedicar una mica més de temps a netejar bosc, a plantar vinya o a pelar suro, tal com feia el meu avi o el senyor Coll, abans de fer certes afirmacions.

El nét del senyor Coll ha preservat, segur, moltes més hectàrees de conreu i d'aiguamoixos (sempre s'han dit així al Baix Empordà), de manera volguda o simplement seguint la llei, que molts pobles del litoral empordanès sencers, tot i haver tingut, almenys en l'etapa predemocràtica, l'oportunitat d'urbanitzar la seves propietats com ho van fer tants altres.

En un país que ha foragitat els pagesos, molt més que altres espècies animals del seu àmbit natural, el manteniment del conreu de l'arròs per part de la família Parera Coll té per a mi un mèrit excepcional, que ha servit per arrossegar altra gent cap al mateix conreu.

Però la família Parera Sanglas ha desenvolupat també en el camp del turisme una activitat que ja ens agradaria que tingués més seguidors. Un hotel magnífic envoltat d'un camp de golf de prestigi mundial construït fa més de 50 anys o un nou camp de golf, el de Les Serres, que ocupa 75 hectàrees sense una sola segona residència, mentre ben a prop tenim centenars d'exemples on en una sola hectàrea s'han construït milers d'habitatges.

Que Déu ens il·lumini però no ens enlluerni, no és una frase de Pla, sinó una dita popular que en casos com aquest té tota la vigència.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari **El Punt** i distribuït per **VilaWeb**.
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

